

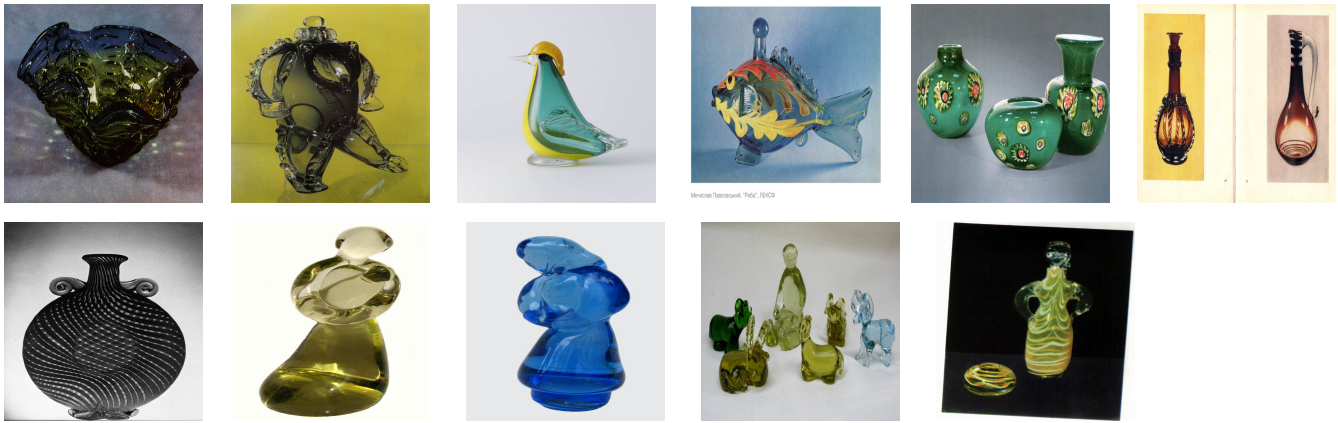
М. В. Юр

Павловський Мечислав Антонович

ПАВЛОВСЬКИЙ Мечислав Антонович (18. 01. 1921, с. Любарська Гута Новоград-Волинського пов. Волинської губ., нині Звягельського р-ну Житомирської обл. — 04. 07. 1989, Львів) — художник декоративного скла. Заслужений майстер народної творчості УРСР (1964). Член СХУ (1960). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Працював на Львівській експериментальній кераміко-скульптурній фабриці (1961—71). Виготовляв ужитковий та декоративний посуд, скульптуру малих форм із прозорого та кольорового гутного скла, кристалю, оперуючи художніми принципами старого гутництва та новими методами формотворчих і оздоблювальних технік (рифлення, наліплення із золоченням скла). Відродив техніку «венеціанської нитки». Учасник всеукраїнських, всесоюзних та міжнародних мистецьких виставок від 1952. Персональні — у Львові, Києві (обидві — 1967). Деякі роботи зберігаються в Національному музеї декоративного мистецтва України, Національному музеї Т. Шевченка (обидва — Київ), Національному музеї у Львові, Шевченківському заповіднику у Каневі (Черкаська обл.), Музеї етнографії та художнього промислу (Львів), Харківському художньому музеї. Трагічно загинув.

Фотоілюстрації

Основні твори

фігурний посуд — карафа «Гарбуз» (1957), «Ведмідь», «Баранець і штоф», штофи «Синій» (усі — 1967) та «Жовта гілка» (1968), «Баран “Золоте руно”» (1969), плесканка «Мрії про Венецію» (1973); набори — «Червона стрічка», «Хвилястий» (обидва — 1963), «Венеція» (1973, 1983), «Вечірній Київ» (1982); вази — «Рожева», «Дзвінкувата» (обидві — 1964), «Маківка» (1974), «Райдуга» (1982); декоративні скульптури — «Катерина» (кілька варіантів), «Гайдамаки» (3 роботи), «Підпасок», «Пастух із сопілкою» (усі — 1964), «Мамонт», «Диво-риба» (обидві — 1970), «Сова» (1974), «Птахи» (1975); багатофігурна композиція «Мені тринадцятий минало» (1964); вітраж у Національному музеї у Львові (1972), люстра в Херсонському краєзнавчому музеї (1981—82).

Рекомендована література

1. Рожанковський В. Мастерство складува // Декор. искусство. 1959. № 8;
2. Петрякова Ф. Стеклодув-художник // Там само. 1967. № 5;
3. Мечислав Павловський: Альбом. К., 1972;
4. Українське народне мистецтво. Скло і кераміка. К., 1974;
5. Сучасне українське художнє скло: Альбом. К., 1980;
6. Черняк Ф. Львівське гутне скло другої половини ХХ століття: Навч. посіб. Л., 2006.

Бібліографічний опис:

Павловський Мечислав Антонович / М. В. Юр // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883792>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).